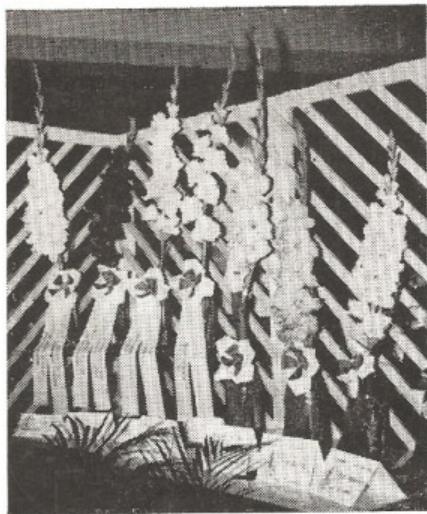

GLAD IRIS

72

ČZS - Základní
specializovaná
organizace pěstitelů
mečků a kosatců
v Novém Jičíně

GLAD IRIS

NOSITEL ČESTNÉHO UZNÁNÍ I. STUPNĚ ÚV ČZS

ROČNÍK XIX

ČÍSLO 72

PROSINEC 1987

Neprodejně, zdarma

*pro vlastní potřebu svých členů vydává základní specializovaná
organizace pěstitelů mečíků a kosatců ČZS
se sídlem v Novém Jičíně.*

Řídí redakční rada ve složení

*Miroslav Benda, Josef Heroudek, Alois Klípec,
Helena Kubířková, Jaroslav Matulík, Vlastimil Novák,
Stanislav Procházka, Lubomír Rýpal.*

Povoleno ONV v Novém Jičíně č. 403/16 — 391/82.

*Vytiskly Východočeské tiskárny, n. p., provoz 20,
Hradec Králové*

OBSAH

	Strana
Organizační zprávy	3
Ze života oblastních odborů	4
Oboustranná výhodná spolupráce	4
Ohlédnutí za výstavou mečíků Plzeň 1987	6
Flora Olomouc '87	8
Množení mečíků z korálků	8
Seriál z botaniky	9
Než se jaro zeptá	12
Citrusy v bytě	14
Soutěž o ceny	16
Společenská kronika	16

Vážení přátelé,

je tu konec roku, a to bývá obvykle doba, ve které se provádí hodnocení práce v uplynulém roce a připravují se plány pro další rok. Chceme-li takto postupovat i my, pak začneme od potíží, překážek a nedostatků a postupně přejdeme k těm radostnějším výsledkům.

Vzpomeneme-li si, v jakých klimatických podmínkách jsme sázeli korálky a hlízy našich mečíků, pak určitě nikdo nemohl předpokládat jejich další vývoj. Květnové a červnové chladno negativně ovlivnilo jejich vegetační cyklus. To se projevilo asi ve čtrnáctidenním zpoždění začátku květenství, ačkoliv v červnu se zdálo, že to bude ještě horší. Ovšem podobně dopadly i kosatce. Přestože výstava v Halenkově byla uskutečněna 13.—15. června, musely být květy dovezeny z jižních oblastí gottwaldovského a uhersko-hradišského okresu, protože na Vsetínsku a severněji (Nový Jičín, Ostrava) kosatce teprve nesměle začínaly kvést. Nemůžeme říci, že by květy ať kosatců, či mečíků měly mimořádný habitus a klasy, ale jejich celková kvalita nebyla nejhorší. Jen ten posunutý termín kvetení byl překážkou.

Nyní ještě několik poznámek k činnosti našich oblastních odborů. Bez nadšázky musíme říci, že vedoucí úlohu v aktivitě a vyhledávání možností činnosti v mnoha oborech je příkladem Vsetínský odbor. Obecně je možno konstatovat, že myšlenka aktivizace členů v oblastních odborech našla pochopení a odezvu na Moravě, kdežto v Čechách mimo určité výjimky se zatím projevuje stagnace či lhostejnost. Bylo by užitečné, kdyby některý člen z českých oblastních skupin vysvětlil, nebo zdůvodnil na výroční členské schůzi tuto situaci.

Nyní tedy k těm radostnějším výsledkům. Patří mezi ně určitě na prvním místě udělení „Čestného uznání prvního stupně“ naší základní specializované organizaci GLADIRIS u příležitosti 30. výročí založení ČZS ústředním výborem svazu. Aktivní, mravenčí a dlouholetá činnost naší organizace a propagace našich oblíbenců v nejširším měřítku do občanského povědomí, doznała zaslouženého uznání a odměny. Avšak musí to být pro nás nejen odměnou, ale i závazkem k dalším úspěchům a neutuchající aktivitě. Vždyť jenom rozdávání radosti a hlubokých estetických zážitků občanům naší vlasti na výstavách pořádaných v roce 1987 ať už v Halenkově, na FLOŘE Olomouc, ve Věžíkách u Kroměříže, ve Znojmě, v Pízni, Rapotíně, Hlučíně a dalších místech bylo záslužnou a úspěšnou činností členů naší ZSO. Musíme si však stavět daleko větší cíle a prosazovat naše výsledky i mimo naši republiku a dále zlepšovat kvalitu květů na výstavách a zdokonalovat celou naši práci.

Přiblížil se Nový rok a tak si přejme do toho dalšího v první řadě dobré a stále zdraví každému z nás, abychom po načerpání sil v zimním období s elánem se pustili do dalších ještě náročnějších úkolů, které nás čekají.

Redakce ZSO GLADIRIS

Z jednání výboru ZSO Gladiris

Výbor se sešel po letní přestávce dne 14. listopadu 1987 a řešil zejména tyto otázky:

1. Rozhodl o svolání výroční členské schůze do Otrokovic na dny 5. a 6. března 1988. A nyní způsob dopravy do Otrokovic. Hlavně vlakem. Stavějí zde i rychlíky. Z nádraží doprava, asi 50 metrů zastávka městského autobusu č. 55, který doveze členy až k hotelu „Společenský dům“. Autobus jezdí po 20 minutách. **Noclehy je třeba nahlásit písemně do 15. února 1988 př. Heroudkovi, Trávníky 1180 Otrokovice.** Zpracováním zprávy byl pověřen předseda př. ing. Prachař, pokladník zpravu př. ing. Lubojacý Jan, revizní zpravu př. Bajár.

Výbor doporučuje zaslat přihlášky o noclehy co nejdříve a nenechat na poslední chvíli. Cena noclehu na jednu noc v průměru asi 38,— Kčs.

Program VČS:

Sobota 5. 3. 1988 — od 11.00—13.00 hod. burza (bude vybírán poplatek od prodávajících ve výši 10 Kčs), od 14.00 hod. beseda na téma „Ochrana a herbicidy“ uváděná př. Novotným z Frýdku-Místku, od 15.30—17.00 hod. tombola (dárky do tomboly přejímá př. Gebauerová), od 18.00—20.00 hod. promítání diapozitivů.

Výborová schůze naší specializované organizace se koná v 10.00 hod.

Neděle 6. 3. 1988 — 8.00 hod. zahájení výroční členské schůze. Předpoklad ukončení ve 12.00 hod.

Upozornění — noclehy jsou v budouvém hotelu, kde se koná VČS a ostatní akce.

2. Př. Pítr seznámil výbor, v jakém stavu se nachází v současné době řešení o řízení a usměrňování činnosti specializovaných organizací. Vyzval

přítomné, pokud mají k této problematice nějaké návrhy či připomínky, ať je sdělí na jeho adresu co nejdříve.

3. Pokladník př. ing. Lubojacý informoval výbor, že ani po urgenci nezaplatili členské příspěvky tyto členové: Hlava Jaroslav — Tábor, Hrušková Zdenka — Zašová, Janků Jaroslav — Šarovy, ing. Maráček Josef — Ostrava-Poruba, Procinger Frant. — Lánov, PhDr. Repčík Peter — Modra, Slaviček Josef — Hradec Králové, Veselý Ivan — Teplice. Výbor rozhodl o zrušení jejich členství.

ČESTNÉ UZNÁNÍ I. STUPNĚ

pro ZSO GLADIRIS bylo uděleno ústředním výborem ČZS u příležitosti 30. výročí založení ČZS na jeho zasedání ve dnech 28. a 29. března 1987.

Dostalo se tak naší organizaci přiměřeného uznání za aktivní dlouholetou činnost a úspěchy dosahované na všech úsecích naší práce. Musí to být pro nás povzbuzením k ještě většímu úsilí za další úspěšné akce a práci s mládeží. Výbor děkuje všem členům, kteří se o toto uznání zasloužili.

Ze života oblastních odborů

Jako jeden z neaktivnějších odborů pracuje odbor Gottwaldov. Podílel se svými nádhernými exponáty na výstavě kosatců v Halenkově, úspěšně zajistil expozici mečků na výstavě Floria ve Věžkách u Kroměříže a ještě lépe se uvedl na výstavě FLORA Olomouc, kde rozhodující měrou svými sortami ve větším množství, než byl úkol, podepřel úspěch naší účasti na tomto mezinárodním fóru. Svými květy mečků též obohatil místní výstavu v Luhačovicích a Míšovcích. Tyto výsledky je utvrdily v přesvědčení, že jsou schopni zorganizovat výstavu mečků v Gottwaldově, nebo jiném blízkém okolí v příštím roce. Pevně věří, že okresní výbor ČZS jim v tom pomůže. Za poslední půl rok se sešli celkem dvakrát, aby hodnotili svou práci, dohodli se na dalších akcích, pěkně si popovídali a sdělili své zkušenosti a poznatky.

Další velmi aktivní je odbor Ostrava. Také oni se sešli celkem dvakrát a to v červenci a říjnu. V létě hovořili o zajištění obměny mečků na výstavě FLORA Olomouc a svou účastí na výstavě v Ostravě Zábřehu. Obě akce se ctí splnili a navíc se svými kultivary zúčastnili výstav v Hlučíně Rapotíně a Porubě. Dále provedli exkurzi na zahradě př. Kašovského v Háji u Opavy. Na letní schůzce též vyslechli přednášku př. ing. Novotného o správném používání mořidel a postřiků na mečiky. Na své říjnové schůzce mimo hodnocení uplynulých akcí se zabývali hlavně přípravou na výstavu mečků v roce 1988, která bude v Bohumíně u příležitosti 100 let sléváren ŽD Bohumín. Bylo stanoveno, že výstava bude ve dnech 13. a 14. srpna v Závodním klubu ŽD Bohumín s celostátní účastí pěstitelů. Byly rozděleny úkoly pro zajištění jednotlivých fází výstavy a začínají se postupně realizovat. První kontrola bude pravděpodobně v lednu 1988. Chtějí udělat všechno pro to, aby ta-

to výstava byla ještě krásnější a reprezentativnější, než ty minulé, aby potvrdila vzrůstající úroveň a kvalitu našich kultivarů.

Dále jsme dostali zprávu, že z třebíčského odboru se zvláště př. Kabilka zasloužil o propagování dobrého jména naší organizace. Zajistil spolu s některými dalšími členy jejich odboru nepřetržitou expozici mečků ve státním zámku Vranov nad Dyjí po celý měsíc srpen a tím umožnil návštěvníkům zámku umocnit kulturně estetický zážitek z krásných květů mečků ve spojení s prohlídkou zámku.

Dosavadní zkušenosti ukazují, že ne všichni členové oblastí se aktivně zapojují do práce v odborech. Účast na schůzkách bývá obvykle maximálně 50procentní a přicházejí většinou jedni a titíž. Kdyby v oblastí odbor nebyl, dalo by se to vysvětlit, ale jestliže odbor pracuje a je aktivní, co vlastně brání těm absentérům v zapojení do kolektivu? Proč jsou tedy členy naší organizace?

Oboustranně výhodná spolupráce

Petr Fojtů

Začala mezi MěstNV Vsetín a vsetínským odborem GLADIRIS v roce 1984 při uskutečnění první výstavy kosatců ve Vsetíně. Při této výstavě byla provedena květinová výzdoba krásné obřadní síně městského národního výboru. Byli jsme požádáni abychom ve výzdobách pokračovali a tím byl položen základ dodnes trvající dobré spolupráce. Z naší strany úkol spočívá v pravidelném provádění výzdoby obřadní síně při svatbách, vítání dětí do svazku města a jiných slavnostních událostech. Touto výzdobou je velmi zvýrazněn interiér obřadní síně, ale také slavnostní průběh obřadů. Toto bylo potvrzeno i do-

pisem, který jsme obdrželi od předse-
dy MěstNV, tohoto znění:

Vážení soudruzi, po dohodě s vede-
ním MěstNV a SPOZ při radě MěstNV
ve Vsetíně provádějí vaši členové or-
ganizace GLADIRIS květinovou výzdo-
bu v obřadní síni při svatebních ob-
řadech a vítání dětí do svazku mě-
sta. Tato výzdoba je velmi zdařilá a
velmi zvýrazňuje interiér obřadní sí-
ně MěstNV. Současně je i kladně hod-
nocena občany, kteří se zúčastňují
těchto obřadů.

Tímto dopisem chceme poděkovat
ZSO GLADIRIS a jejím členům za vel-
mi obětavou práci při výzdobě naší
obřadní síně a věříme, že v této spo-
lupráci budeme i nadále spolupraco-
vat.“

Uznání, které jistě potěší. Květiny
pro tento účel dodávají členové od-
boru podle svých možností a aranžo-
vání provádí velmi obětavě, převážně
př. Gebauerová, která zde zužitkovává
své zkušenosti získané při výstavách
a úpravě květin. Tato práce vyžaduje

pravidelně nemálo času, jak se sa-
motným aranžováním, tak i s přípra-
vou materiálu, zvláště v období, kdy
nepřeje počasí. MěstNV nám za tuto
práci vždy koncem roku poskytne pe-
něžní odměnu, kterou pak používáme
na práci odboru k hrazení poštovné-
ho, výloh spojených s pořádáním před-
nášek a besed, což nám umožňuje ne-
zatěžovat pokladnu naší ZSO. Je to i
forma dobré spolupráce uvnitř odbo-
ru, kterou se prohlubují dobré přá-
tecké vztahy.

*Upozorňujeme naše členy, kteří do-
sud nezaslali vyplněné anketní líst-
ky na hodnocení nejlepších mečků
za rok 1987, aby tak učinili co nej-
dříve. Nejpozdější termín je předání
na výroční členské schůzi.*

*Anketní lístky zašlejte: Ing. Jaro-
slav Ponec, Gottwaldova 1135, 742 21
Kopřivnice.*

Ohlédnutí za výstavou mečíků Plzeň 1987

František Rohlíček

ZK železničářů v záplavě květů; důstojná prezentace ZSO GLADIRIS ve druhém největším městě Čech i 30. výročí Českého zahrádkářského svazu na veřejnosti; nadšení a obdiv návštěvníků i hostů výstavy.

Výstava mečíků Plzeň '87 se uskutečnila v Závodním klubu železničářů v Plzni ve dnech 15. a 16. srpna na počest 30. výročí Českého zahrádkářského svazu a pod patronací MěstV ČZS Plzeň-město.

Jejími pořadateli byla ZSO ČZS GLADIRIS a ZKŽ Plzeň, organizační příprava a vlastní zabezpečení zajišťoval plzeňský odbor.

Jaká tedy výstava v Plzni byla? Podařila se, byla úspěšná?

Snahou výstavního výboru bylo připravit důstojné vykročení GLADIRISU do třetího desetiletí činnosti a navázat na minulou výstavu z roku 1984. Proto vyšel pro výstavu Výstavní zpravodaj v rozsahu 40 stran a pro pořadatele a vystavovatele byly připraveny Pamětní výstavní listy.

Rada jednání vedla k podpoře výstavy a tato našla pochopení i u řady funkcionářů, proto bylo vytvořeno i čestné dvacetipětičlenné předsednictvo výstavy. Mimo jiné v něm byli: Vlastimil Ježek, předseda ÚV ČZS, Eduard Kopaček, primátor města Plzně, František Zemek, předseda MěstV ČZS, Jaroslav Forejt, tajemník MěstV NF Plzeň-město, Václav Jiša, tajemník MěstV KSČ Plzeň-město, ing. Bohumil Tomšů, náčelník Jihozápadní dráhy ČSD, ing. Václav Korcan, předseda ObNV Plzeň II, ing. Miloslav Zárybnický, ředitel Zahradnických závodů města Plzně, ing. Jan Tykač, předseda ZSO HORTI KLUB Praha, Miloš Krupička, předseda ZSO NARCIS Kladno a další.

Snahou při organizační přípravě bylo i navázat na systém předchozích výstav, proto se výstavy zúčastnily i Zahradnické závody města Plzně — zapůjčily 200 kusů ozdobných dekoračních květů v květináčích, ze zahradnictví v Křimicích pak množšiví konifer a dále věnovaly pro dekoraci na výstavě značné množství řezaných mečíků SEMPRA — šlechtitelská stanice Heřmanův Městec a růže pak školka Pňovany Státního statku Úlice.

Vlastní příprava výstavy vyvrcholila v posledním týdnu skutečně pernou prací. Je škoda, že řada členů plzeňského odboru se do vlastní práce nezapojila, takže vše zajišťovala malá skupina lidí (Beneš, Rohlíček, Žufan, Černý, Tolar, ing. Kreisl, Krejčí a Ježek).

Výstavy se celkem zúčastnilo 36 vystavovatelů, a je potěšitelné, že přijeli i mečíkáři z Bratislavy. Je však škoda, že o vystavování mají minimální zájem mečíkáři z jižních, severních a středních Čech. Proto rozhodující roli sehrávají vystavovatelé z Moravy.

Společné úsilí pořadatelů a vystavovatelů bylo korunováno skutečně zdařilým výsledkem. Barevná nádhera vystavených mečíků, doplňující zeleně a další květinová aranžmá vytvořily kouzelnou nádheru a zvláštní atmosféru. Jednotlivé expozice i celkové uspořádání v prostoru působily velice pěkným dojmem, a silně zapůsobily již při prvním vstupu na každého návštěvníka. Vedle hlavního sálu byl výstavní prostor ještě v jednom menším sále — zde byly mečíky instalovány na dvou řadách stolů, v čelech sálu pak byly samostatné expozice jirfin a růží (ze školky v Pňovanech). 30 let ČZS a další odborné zaměření připomenul i koutek se zeleninou vypěstovanou př. Konifem a dále

i koutek exotických rostlin ZO pěstitelů citrusových rostlin Plzeň a minixpozice kaktusů.

Je potěšitelné, že jsme na výstavě v Plzni přivítali i známé zahrádkáře, jako např. pň. Jindřiška, pň. Krupičku (předseda ZSO NARCIS Kladno), pň. Tylše (známý lilíář) apod. Spokojenost vyslovila i většina vystavovatelů a návštěvníků výstavy. Kladně bylo hodnoceno, že nejlepší exponáty a vítězni novoslechtěnci byli samostatně vystaveni v galerii nejlepších. Společné soustředění nejlepších mečíků a jejich dekorování působilo velice slavnostně a impozantně.

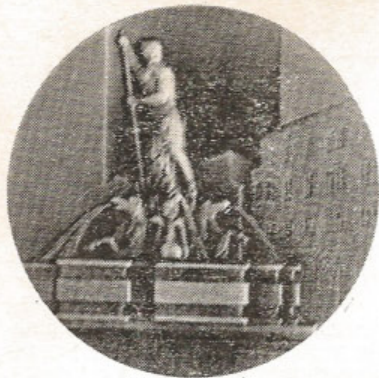
Na podařený lze hodnotit i společenský večer pro vystavovatele a pořadatele, který se uskutečnil po skončení prvního výstavního dne. Zde byly předány nejlepším vystavovatelům získaná ocenění a hodnotné ceny, a každému pak Pamětní výstavní list.

Dnes je již výstava historií a je možno ji hodnotit. Co lze tedy říci na otázku v úvodu. Výstava Plzeň 1987 se i přes řadu problémů, které ji při jejím zabezpečení provázely, povedla. Celková návštěvnost byla vůči očekávání slabší, na čemž se projevilo i to, že v době jejího konání se v oblasti Plzně konalo několik dalších konkurenčních akcí, které se nemohly v předstihu předvídat. Škoda je, že přestože Čs. televize natočila pozvání na výstavu, nakonec nebylo vsíláno. Lze konstatovat na základě ohlasu řady návštěvníků i hodnocení kompetentních městských a státních orgánů města Plzně, že výstava mečíků v Plzni zanechala ve všech velký ohlas i všichni na ni budou rádi vzpomínat.

V závěru je nutno především poděkovat všem vystavovatelům na výstavě a ocenit obrovský kus práce a nadšení pořadatelů výstavy. Stejný dík a poděkování patří za pomoc výstavě a pň.: Šindlářovi, Mímránkovi, Konířovi a ing. Václavíkovi. Velký dík pak patří městským a státním orgánům města Plzně a členům čestného předsednictva za pomoc a podporu výstavě. Mimořádné poděkování patří i MěstV Českého zahrádkářského svazu Plzeň-město a jejímu předsedovi pň. Františku Zemkovi za neformální pomoc a spolupráci při zabezpečování a organizování výstavy.

Nahlédnutí do výstavní knihy:

- Jako zahradník jsem nadšen, že překrásná výstava dělá čest našemu oboru.
- Něco takového, jako je vaše výstava, se nevidí za celý rok,
- Výstava je překrásná, a jsem rád, že v Plzni se již stává tradicí, ukazuje na velmi aktivní a obětavou práci členů ČZS. Jménem MěstV NF Plzeň děkuji všem pořadatelům a organizátorům ze její uspořádání — tajemník MěstV NF Plzeň,
- Viděli jsme mnoho výstav, ale tato je ze všech nejlepší. Odcházíme z výstavy a všem se nám točí hlava z pestré palety barev,
- Děkujeme pořadatelům i šlechtiteli ing. Prachařovi za propůjčení názvu oceněné odrůdě mečíku na památku po zemřelém Karlu Keckovi — manželka a dcera,
- Po dobu výstavy jsme nevycházeli z úžasu,
- Kdo tuto výstavu neviděl, přišel o nevšední zážitek,
- Neměla jsem nikdy zájem o květiny, ale tato výstava mne zaujala svou nádherou,
- Děkujeme za krásnou výstavu, byla to pohádka,
- Navštívili jsme světoznámé Karlovy Vary, ale návštěva mečíkářské výstavy je pro nás největší zážitek z pobytu v Československu — návštěvníci z Varšavy, Polsko.

Výstava Flora Olomouc '87 se konala k 30. výročí ČZS ve spolupráci s ÚV ČZS. Součástí této výstavy byla expozice Gladirisu a při zahájení 19. srpna 1987 byla reprezentována 698 květy od 27 vystavovatelů a šlechtitelů. Došlo k šesti výměnám květů, takže celkově bylo vystaveno na 2177 odrůd.

FLORA OLOMOUC 1987

Cestovní výlohy, proplacení květů a dovoz váz ze Vsetína a zpět uhradil ÚV ČZS Praha.

Mečičky zhlédlo 120 000 nadšených návštěvníků. Naše organizace obdržela děkovaný dopis od ředitele výstavnické organizace Flora Olomouc.

Výbor naší specializované organizace děkuje všem členům a brigádníkům, kteří se aktivně podíleli jak v přípravném období, tak i při likvidaci této akce. Toto ocenění bude pobídkou, aby v budoucnu se této mezinárodní výstavy zúčastnilo daleko více našich předních pěstitelů mečičků a aby naše organizace se mohla pochlubit vysokou úrovní pěstovaných květů v mezinárodním měřítku.

V hodnocení expozic jsme získali II. místo a stříbrnou medaili Flora Olomouc '87.

Množení mečičků z korálků (brutů)

Ing. Jan Zezulka

Je to zdánlivě maličkost, kterou zvládne každý zahrádkář, pokud má staré, dobře množivé odrůdy mečičků a nahodile je ve směsi vyseje. Jakmile se však začne specializovat na odrůdy a stále hlouběji se seznamuje s celou problematikou, zjistí, že věc není zdaleka tak jednoduchá. Dá se říci, že čím je odrůda dokonalejší, a čím menší počet korálků máme, tím horší jsou výsledky při množení. Každý zkušený pěstitel si vytvořil, nebo uplatnil nějakou metodu, kterou získává lepší výtěžnost korálků.

1. Loupání korálků.

Při této metodě se dosahuje velmi dobrých výsledků. Nevýhodou je její pracnost a možnost poškození při loupání a velká časová náročnost.

2. Máčení korálků.

Slupka změkne a rostlina pak rychleji vyklíčí. Z hlediska pracnosti se těžko uplatňuje při větších množnách odrůd.

3. Přezimování korálků v půdě.

Vychází z poznatku, že zapomenutý korálek na jaře doslova zaplevekuje nově vysázené odrůdy. Ko-

rálky se po sklízni znovu vysazují, ale poněkud hlouběji. Výsledek je různý. Některé odrůdy vůbec nevyklíčí, jiné klíčí dobře.

4. Přezimování korálků v plastických sáčcích.

Při této metodě dosahují největší výtěžnosti a nejmenší pracnosti. Osvědčily se mi sáčky od mléka. Je třeba, aby korálky byly dobře vyžrálé, proto sklízím hlízy později. Při sklízni korálky od hlízy ihned oddělím. Při jejich dostatku vyberu jen ty největší, potom je namočím do tekutého mořidla, které používám k moření ostatních hlíz. V malém se mi osvědčil cedník, nebo síto na mouku. Ponořím na takovou dobu, až všechny korálky klesnou pod hladinu. Pak bez okapávání je nasypu do sáčků, které přeložím, popřípadě sepnu kancelářskou sponou. Je třeba, aby ko-

rálky zůstaly vlhké po celou zimu. Sáček dám k hlízám téže odrůdy. Asi čtrnáct dní před výsadbou je dávám do teplejší místnosti.

Při výsadbě sázím odrůdu a hned následují korálky, které mají již kořeny a obvykle i klíčky až 5 cm dlouhé. Korálky bývají dříve venku než starší hlíza. Z velkých korálků jsem dosáhl hlízy pro prodej a některé odrůdy i kvetly. Výtěžnost dosahují průměrně 70 procent. Tato metoda se mi osvědčila a mohu ji doporučit i ostatním pěstitelům.

Poznámka redakční rady: Způsob přípravy korálků pro vegetaci se zdá velmi povzbudivý. Doporučujeme vyzkoušet u některých druhů, kde máte dostatek korálků a k tomuto účelu použít jenom část.

SERIÁL Z BOTANIKY

RNDr. Líbuše Romanovská

(pokračování)

c) Větvení kořene.

V určité vzdálenosti od špičky kořene se uvnitř něho zakládají kořeny postranní. Základy postranních kořenů kapradorostů se tvoří ve vnitřní vrstvě kůry, u rostlin semenných ještě hlouběji. Musí tedy kořeny při svém růstu prorazit kůrou. Mají podobnou stavbu jako kořen mateřský (hlavní), z něhož vyrůstají. Kořeny se však mohou tvořit i na prýtech (náhradní, nebo adventivní kořeny). Běžné jsou na podzemních stoncích (oddencích), avšak nacházíme je často i na nadzemních stoncích. U jednoděložných rostlin (např. trav) zaniká často kořen, který vyrůstá z kořínku semene, a je pak nahrazen četnými náhradními kořeny stonkovými (kořeny svazčité). Břečtan se svými náhradními kořeny popíná po stromech a zdech. Silnou tvorbou náhradních kořenů se vyznačují řízky z větviček topolů a vrb. Podobně tvoří i listové řízky begonie náhradní kořeny. Této schopnosti četných rostlin se využívá k jejich vegetativnímu množení v praxi.

Postranní kořeny se obvykle tvoří ve větším počtu a dále se větví, takže můžeme mluvit o **kořenové soustavě**. Osou této soustavy u rostlin nahosemenných a dvouděložných bývá kořen hlavní, který vyrůstá z klíčného kořínku semena směrem svislým dolů. Postranní kořeny prvního řádu rostou vodorovně, nebo šikmo dolů a jsou slabší a kratší než kořen hlavní. Na nich vznikají postranní kořeny druhého řádu, takže dalším větvením proniká kořenová soustava půdou všemi směry. V lesnické praxi se často stromy rozlišují na měl-

kokošenné (smrk) a hlubokokošenné (borovice). Přesto však délka a větvení košenové soustavy jsou silně ovlivňovány vlastnostmi půdy. V půdách sušších a na živiny chudších je košenová soustava delší a bohatěji větvená, než v půdách vlhčích a na živiny bohatších. Celkový povrch košenové soustavy je poměrně velký a několikanásobně převyšuje povrch nadzemních částí rostliny.

d) Druhotné tlouštění košene.

Košeny kapradorostů a rostlin jednoděložných zpravidla netloustnou. Naproti tomu košeny nahosemenných a dvouděložných obvykle druhotně zvětšují svůj objem činností mizního pletiva (kambia). Dovnitř košene odděluje kambium nové části dřevní (druhotné dřevo), zevně lýkové (druhotné lýko) a tím košen značně tloustne. U některých čeledí vzniká postupně několik následných kambiálních kruhů, z nichž každý pracuje jen krátkou dobu. Košeny těchto rostlin neobyčejně ztloustnou a mají na příčném řezu větší počet soustředěných kruhů, např. řepa cukrovka. Košeny, které druhotně tloustnou, vytvářejí činností korkotvorného pletiva na svém povrchu — podobně jako nadzemní stonky — druhotnou kůru s korkovými vrstvami.

e) Přeměny (metamorfózy) košene.

Často z obou základních úkonů košene (mechanického a vyživovacího) jeden převládá, nebo košen vykonává i úkony jiné. Potom se tento orgán mění i tvarově. Tak např. v košenových hlízách hromadí rostliny množství zásobních látek (jiřinky, mečíky vstavače). Někdy takový ztloustlý košen ještě splyvá se ztloustlou spodní částí stonku a vytváří bulvu (celer, cukrovka, krmná řepa). Košeny cizopasníků (jmelí), rostoucí na stromech se plazí pod korou a do dřeva vysílají kolmé větve, kterými vysávají vodu a minerální živiny z těla stromů. Náhradní košeny kokotice jsou přeměněny v přísavky, jimiž tato rostlina cizopasí na svém hostiteli. Kromě toho mohou být košeny vyvinuty jako úponky, nebo se mohou podílet na fotosyntéze, přívodu vzduchu potřebného k dýchání podzemních částí, i jiných úkonech.

f) Původ košene.

Rozlišené stélky mechorostů postrádají košeny a také těla prvohorních kapradorostů ještě neměla košeny. Je tedy zřejmé, že košeny jsou orgány druhotné. Předpokládá se, že během historického vývoje (fylogeneza) vyvinuly z podzemních bezlistých prýtů.

g) Hospodářský význam košene.

Košeny mnoha rostlin, bohaté na zásobní látky, byly od nepaměti důležitou složkou lidské potravy. U mnohých kulturních rostlin je to právě košen, který dává sklizeň. Košeny těchto rostlin poskytují člověku zeleninu (celer, petržel, mrkev, křen), píci pro dobytek (krmná řepa), nebo suroviny pro průmysl (cukrovka, čekanka). Kromě toho jsou košeny jiných rostlin hledanými drogami (rulík zlomocný, hořce, reveň).

Prýt (stonek s listy).

Košen přechází směrem nahoru v nadzemní prýt, které bývají obvykle rozlišený na stonky a listy. U některých rostlin jsou však vyvinuty prýty pod-

zemní, z nichž mají zvláštní význam oddenky. Stonky jsou nejčastěji válcovité, směrem nahoru se zužují a mají neomezený vrcholový růst, který je však silně ovlivňován podmínkami vnějšího prostředí. Listy jsou postranní útvary, rozšířené obvykle do plochy, omezeného růstu. Na nadzemních stoncích jsou to hlavně zelené listy asimilační (lupeňy), kdežto na podzemních prýtech jsou vyvinuty pouze jako bezbarvé šupiny. Stonky i listy jsou u rostlin semených založeny již v zárodkách jejich semen.

Stonky spojují mezi sebou orgány výživy — kořeny a listy. Zprostředkují mezi nimi látkové spojení, a kromě toho jsou orgány, v nichž rostliny mnohdy hromadí zásobní látky. Větvením prýtu se vytváří celá prýťová soustava, v níž právě stonky s vyvinutým pletivem zpevňovacím přivádějí listy do příhodné polohy ke světlu. Zřídka jsou stonky orgánem asimilačním (asimilace je přeměna neústrojných látek v ústrojnou hmotu potřebnou pro růst organismu) např. u některých nopálovitých (kaktusů, pryčců). V zelených listech probíhá na světle fotosyntéza, při níž se uvolňuje kyslík, který je z listů vylučován do ovzduší. Kyslíčnick uhlíčitý potřebný k fotosyntéze přijímají listy suchozemských rostlin ze vzduchu a vodu čerpají kořeny z půdy. Voda je stonky přiváděna do listů a její značná část je listy odpařována (transpirace). Listy také dýchají, podobně jako ostatní části rostlinných těl. Normální dýchání rostlin probíhá za přístupu kyslíku a jeho konečné zplodiny při něm vznikají kyslíčnick uhlíčitý a voda. Fotosyntetická asimilace však na světle někdy ikanásobně převládá nad dýcháním. Listy tedy vykonávají tři základní úkony: fotosyntézu, výměnu plynů a odpařování. Pokud se podílejí i na jiných funkcích, pak se tvarově značně mění, neboť jsou nejtvárnějším a nejproměnlivějším orgánem rostlinného těla.

a) Kůst a vnější stavba stonku.

Růst stonku je umožněn dělením buněk vzrostného vrcholu, který stonk nahoru ukončuje. Vzrostný vrchol je zpravidla vypouklý a má na svém povrchu četné hrbočky — základy listů a postranních větévek. V určité vzdálenosti od vzrostného vrcholu se stonk značně prodlužuje, přičemž se mladé listy složené v pupenu postupně rozvíjejí. Na rozdíl od kořene není prodlužování stonku omezeno jen na krátké pásmo pod vzrostným vrcholem. Nejčastěji má stonk několik prodlužovacích pásem, oddělených pásmy s nepatrným prodlužováním. Tím jsou stonky obvykle rozlišeny na **bezlisté články** (internodia), oddělené zřetelnými **uzlinami** (nodii), na nichž vyrůstají listy. Články se během růstu nápadně prodlužují (u trav těsně nad kolénky), kdežto uzliny se prodlužují jen nepatrně. Někdy je i prodlužování článků značně omezeno a pak jsou listy na stonku hustě nahloučeny.

Nadzemnímu šfavnatému stonku, který odumírá ještě téhož roku, v němž vyrostl, říkáme **lodyha** (brambor). Bezlistá lodyha, ukončená květenstvím, se nazývá (**stvol** (prvosienka). Dutý článkový stonk trav, který je mezi články přepažen kolénky, je **stébio** (žito). Tenký stonk plazící se po zemi, který obvykle v určité vzdálenosti zakořeňuje a zakládá novou rostlinu, se nazývá **výběžek** nebo **šlahoun** (jahodník).

Podle polohy v prostoru se rozeznávají následující typy stonků:

1. **přímý** — roste přímo vzhůru, nebo přibližně vzhůru (mák vlčí),
2. **vystoupavý** — z poléhavé spodiny se obloukovitě napřimuje vzhůru (jetel zvrhlý),
3. **poléhavý** — leží na zemi a nanejvýš u vrcholu se poněkud napřimuje, netvoří však adventivní kořeny v uzlinách (rdesno ptačí),

4. plazivý — leží na zemi a v uzlinách zakořeňuje (mochna pětিলístek),
5. ovíjivý — ovíjí se šroubovitě kolem opory (chmel otáčivý),
6. popínavý — přichycuje se k opoře úponky (hrách setý), adventivními kořeny (břečtan popínavý), nebo se o ni opírá ostny (ostružiník).

Podle tvaru lze rozlišovat stonek:

1. oblý — průřez kruhovitý (žito),
2. hranatý — s hranami, průřezu nejčastěji tvaru trojúhelníka, nebo čtyřúhelníku (trojhr. ostřice, čtyřhr. — hluchavka),
3. křídlatý — s podélnými, silně vyniklými listami, křídly (kostival lékařský, hrachor lesní),
4. rýhovaný — s podélnými rýhami (letní lodyhy přesličky rolní),
5. dvouřizný — zploštělý, se dvěma podélnými hranami (prha říznáčka).

Pokračování.

NEŽ SE JARO ZEPTÁ

Petr Mimránek

Během zimního období, kdy nepracujeme na zahradě, protože příroda odpočívá, netrpělivě očekáváme ukončení mrazivých dnů, odchod sněhu a ledu.

V tomto čase studujeme literaturu, vracíme se ke čtení starších čísel zpravodaje Gladiris. Promýšlíme a plánujeme, kde budeme vysazovat, jaké nové odrůdy seženeme. Toto vše podnikáme s dobrým úmyslem — nevracet se ke starým chybám. I k zálibě je potřebné mít odpovědnost. Sledujeme tedy nový sortiment domácí i zahraniční, uděláme si inventuru vlastního sortimentu hlíz, chemických přípravků a také pracovního nářadí. Nečekejte tedy až do období vegetace, kdy bývá na tyto úvahy obvykle pozdě.

Pokud si vedete polní zápisník z minulého léta, je čas na provedení konkrétních akcí, vytřídění nevhodných odrůd, rozhodnutí, co budete vysazovat a v jakém množství, co budete křížit. Zapsali jste si poznámky o nákvětu, délce klasů, o rozkvětu, o

zdravotním stavu? Naučili jste se něco o boji proti chorobám a jak si pomoci v různých nečekaných situacích? Jsem si jist, že teď nejvíce uvažujete o množství zdravých namnožených hlíz z bruto, které si napěstujete navíc k prodeji.

Minulé zpravodaje přinesly novou formu ankety. Určitě všichni si ji přečetli bez pobízení. Anketou vybrané odrůdy nesou záruku kvality a určitě nikoho, kdo si je pořídí, nezklamou. Anketa přináší důležité informace nejen pro začátečníky, ale i pro zkušené pěstitele. Může se stát, že s některými výsledky ankety nebudete souhlasit, je však potřebné si uvědomit, že amatérské odrůdy neprocházejí nikdy udržovacím nebo ozdravovacím šlechtěním a mnozí mají tyto odrůdy napadeny různými virózami. Degenerace může být způsobena i pěstováním v nevhodném klimatu nebo půdě. Rozmnožením negativní mutace odrůda silně zdegeneruje. Přijďte proto také na výstavy se přesvědčit, jak mají mečíky kvést v plné síle. Mnoho z těch odrůd, které máte doma uskládané, by měly být pro vás stále:

- a) líbí se vám,
- b) jsou vhodné pro výstavy;
- c) jsou vhodné k řezu,
- d) jsou rané nebo pozdní,
- e) jsou vhodné ke šlechtění,

další bod, který vypouštím, by měl být automatický pro všechny skupiny, totiž odrůdy zdravé a množivé.

Co s přebytky, které nechcete z různých důvodů pěstovat? Zabírají zbytečně místo, přidávají práci a vy chcete něco nového. Odprodejte je zájemcům, kterým udělají radost a o kterých víte, že jim nebudou věnovat náležitou péči, prostě každoročně hlízy zlikvidují a budou kupovat nové. Pěstitelům, kteří se o mečičky dobře starají, přenechávejte jen výkonnou zdravotnou sadbu. Je chvályhodné, když darujete několik hlíz známým, nebo školákům do přírodovědných kroužků, kteří se mohou stát novými pěstiteli. Vzpomeňte, jak jste sami začínali. Nemocný sadbový materiál však ani nedarujte, ale zlikvidujte.

Jsou mezi námi pěstitelé, kteří nemocné hlízy prodávají a ne lacině. Je potřebné na ně veřejně ukázat a vzít si ponaučení a více od nich nekupovat, případně hlízy vrátit s požadovaním vrácení peněz.

Uložené hlízy nezapomínejte prohlížet, ošetřit proti houbovým nemocem a škůdcům, i dodatečně. Kontrolujte teplotu ve skladu a pokud nejsou mrazivé dny, hodně větrejte. Dejte si do pořádku své pomůcky pro práci na zahrádě, sežeňte a doplňte vše, co vám chybí (postřikovač, chemické přípravky, plečky, jmenovky, motyčky, hůlky k vyvazování, visačky pro šlechtitele, zápisník nalinkujte a připravte co nejprehledněji).

Záhony na jaře po zkyprění potřebují dodat podle potřeby rašelinu, perlit a hnojiva (pokud jste tak neučinili již na podzim). Hnojíme zásadně podle rozboru. Je také potřebné a nejvyšší čas na objednání nabídkových katalogů. Při vybírání v katalogích se vám z množství nabídek budou sbíhat sliny, budete se usklebovat nad přehnanými popisy nutčím

ke koupí. Pamatuje, že většina nových věcí nerostla příliš dlouho, aby se docílily skutečné předpoklady k jejich definitivnímu hodnocení. To ukáže čas.

Náš zpravodaj přináší mnoho zajímavostí o pěstování, o šlechtění, o činnosti naší ZO, o výstavní aktivitě, pamatujeme dokonce i na poezii, křivky i humor. Přinášíme i popisy většiny posledních novinek ze zahraničí a tuzemska. Mnozí namítají „nač to“?, vždyť se to stejně nedá sehnat. Ale pokud si zpravodaje pečlivě ukládáte, případně je necháte svázat, můžete si po několika letech zpětně podle ročníku introdukcí vyhledat, až tu nebo jinou odrůdu získáte, její přesný popis a kod NAGC. To je kontrola, jestli máte skutečně pravou odrůdu, protože častokrát se na výstavách ukáže, že mnoho odrůd koluje mezi pěstiteli s jinými zmyšlenými nebo dokonce zkomolenými názvy.

S vědomím, že jsme se na pěstitelskou sezónu pečlivě připravili, nám půjde v naší pěkné zálibě vše mnohem líp.

Opakujeme konečné termíny uzávěrek jednotlivých čísel našeho zpravodaje: 1. číslo do 31. ledna, 2. číslo do 30. dubna, 3. číslo do 31. srpna a 4. číslo do 30. listopadu. Zasílejte příspěvky s ohledem na aktuálnost a čas, zvýšíme tím úroveň našeho zpravodaje.

Redakční rada

CITRUSY V BYTĚ

Ing. F. Holčapek (ze zpravodaje: CITRUSÁŘ č. 3/86.)

Počátky pěstování citrusů v nádobách jsou staré již několik století. Zmínky o tom nacházíme v období japonských císařů, kde se těmito rostlinami s plody zdobily stoly při hostinách a hosté si z těchto rostlin přímo trhali plody. Šlo hlavně o mandarinky a kinkany (kumquaty). Další prameny hovoří o měsíčku Pavlovo v evropské části Ruska, kde byl pěstován Pavlovský citroník již v minulém století. Byl sem pravděpodobně dovezen tureckými kupci. Je to odrůda nenáročná na světlo. Množena byla pouze řízkováním a je dodnes rozšířena v této oblasti. V letních měsících při větším množství světla citroník přesuneme dál od oken a na zimu opět přisuneme těsně k oknům, aby se tím vyrovnala světejná intenzita.

I v našich zemích byly pěstovány citrusy pro plody převážně v zámeckých sklenících pro potřebu tehdejších majitelů, i pro ozdobu, jelikož doprava tohoto ovoce ze vzdálených zámí nebyla možná. Zbytky těchto oranžerí se zachovaly až do dnešní doby, např. v Náměšti nad Oslavou, Telči a jinde. V té době se již pěstovaly i další subtropické i tropické dřeviny a vznikaly odtud i názvy skleníků podle toho, pro jaký účel byly využívány (např. říkovny, ananasovny, oranžerie apod.). Potud zhruba trochu historie a nyní k pěstování citrusů v nádobách hlavně v bytech podle mých více než dvacetiletých zkušeností.

Citrusy patří ke stálezeleným dřevinám keřovitého až stromovitého vzrůstu, rostoucí v oblastech vlahých subtropů a ve vyšších polohách tropického pásma. V subtropích prodělávají kratší období vegetačního klidu, kdy teploty kolísají od 0—10 °C, neřídká bývají i krátkodobé mrazy a sněhové srážky. Květou brzo na jaře a po odkvětu dozrávají ranější odrůdy asi za 150, střední za 180 a pozdní za 200 i více dnů. Podle této zkrácené charakteristiky na podměnky se snažíme umístit rostliny v bytě tak, abychom se alespoň trochu přiblížili jejich přirozeným stanovištím v přírodě. Musíme si uvědomit, že každý byt, zasklená veranda i každé okno ve stejné místnosti mají své specifické a rozdílné mikroklima. Nemůžeme pravděpodobně v panelových bytech zjistit rostlinám zimní vegetační klid s teplotami okolo 0 °C. Snažíme se proto umístit citrusy v bytě tak, aby byly na světlém místě, nejlépe přes letní období s rozptýleným světlem, jižní okna při letních vysokých teplotách a sluneční intenzitě mírně přistínit. Lépe na tom jsou pěstitele v bytech bez centrálního topení, kde se rozhodně nějaká ta místnost bez vytápění přes zimu najde. V zimním období se podstatně sníží záливka. Pokud můžeme rostlinu umístit do chladného prostředí, nepotřebuje téměř žádnou péči. V bytech s celoroční vegetací, tj. teplotami nad 15 °C a více, potřebují přes zimu rostliny potřebnou péči. Především musíme zvýšit vzdušnou vlhkost v místnosti, kde je centrální topení, potřebným množstvím různých odpařovacích nádob, pravidelným mletím rostlin na list, opatrnější záливkou. Jak zdárně nám přezimují rostliny, takovou můžeme předpokládat úrodu i celkový růst rostlin v létě. Proto se snažíme, aby rostlina udržela co nejvíce listů.

Při prodloužení délky dne koncem února a začátkem března začíná první vegetační období i období nasazování pupat. V tomto období můžeme rostliny poprvé přihnojovat, což pak můžeme až do srpna opakovat každý měsíc nejlépe rozředěným krávcem 1:15—20. Kde to není možné, použijeme dostupná hnojiva jako Herbapon, Floran, Vegafior apod. Raději nepoužíváme anorganická (prášková) hnojiva, neboť zasolují půdu v květináči. Redění udržujeme podle návodu výrobce, nebo i méně. Hnojíme zásadně zdravě, dobře

prokořeněné rostliny. V tomto období provádíme také redukci květních poupat, kterých se vytvoří někdy velké množství a zbytečně vysílují rostlinu. Pamatujeme, že na jeden plod má připadat asi 15—20 zdravých listů.

Po celé vegetační období provádíme průběžně tvarování rostlin tak, že nově narostlé větvičky zkracujeme za 3.—5. listem na venkovní očko. Nevhodně rostlé větvičky, které příliš zahušťují korunu, odstraňujeme. Průběžně kontrolujeme zdravotní stav rostlin, všimáme si především napadení a výskytu pučlice, na kterou používáme organofosfáty Anthio, v bytech Actelic spray. Svíluška na spodku listů se ničí dobře přípravkem Milboi, z našich Sulkou, Sulikolem. Z ostatních škůdců se u nás s jinými nesetkáváme. Snad na mladých letorostech mšice, která se ničí i vývarem z tabáku.

A nyní k jednomu z nejdůležitějších — záливce. Citrusy nemají vláknité kořínky a na jejich kořenech žije sybiotická houba, která pomáhá při příjmu živin. Proto nesnášejí trvalé zamokření půdy, které z ní vytlačuje vzduch. Zaléváme zásadně měkkou vodou, nejlépe dešťovou. Tam, kde to není možné a jsme nuceni používat vodovodní chlorovanou, musíme ji bezpodmínečně zbavit chloru převařením, nebo několikadenním odstátím do vypřechání chlo-ru. Rovněž vodu na mlžení a omývání listů musíme stejně upravit.

Nezapomeňte tedy zalít rostlinu vydatně a potom opět až po proschnutí kořenového balu. Je nesprávné každodenní zalévání, snad kromě letních veder. Přemokřením se ničí nejvíce rostlin u pěstitelů.

Když se přece jenom stane, že rostliny přeruší růst, kmínek při mírném tlaku zjevně jeví špatné kořeny, rostlinu vyklepeme z kořenáče, kořeny opereme ve viazné vodě a zbavíme zeminy. Potom provedeme dezinfekci kořenů namočením a propráním ve slabě růžovém roztoku hypermanganu a rostlinu opět zasadíme nejlépe do čisté rašeliny s pískem. Až do prokořenění zaléváme mírně, spíše mlžime.

Ještě něco k vhodnosti odrůd pro bytové podmínky. V bytech rostou téměř všechny citrusy. Další otázkou je vhodnost odrůdy vzhledem k růstu a plodnosti. Jako méně vhodné se pro silný vzrůst jeví grejpfruty, cedráty apod., částečně i pomerančovníky. Naopak vhodné a odzkoušené jsou mandarinky. Jmenujme alespoň Kišiu, Soči 1, Soči 2, 23, Leiocarpa, Kartulli, Sadreo, Unšiu, Chosta, Okitsu, Matsuyama, Miyagawa, Miho, C. Sulcata, C. Sunki a další. Z ostatních jsou to Kinkany pro svůj malý vzrůst a dobrou plodnost a kříženci především Kalamondin, Taitensis, R. Lime, Ponderosa a další. Z citroníků bych jmenoval i diskutovaný Meyer, který, pokud se vytvoří podmínky, dobře roste a trváje kvete, Pavlovský, Lisbon, Genoa, Eureka, Villa Franca a další.

Důležitější ovšem než zvolená odrůda je vytvoření dobrých podmínek stanoviště a celoroční ošetřování. Ještě bych se chtěl zmínit o vhodnosti zemin a přesazování. Jako substrát používáme pro téměř všechny podnoža, lehkou kyselou zeminu, nejlépe 1/3 písku, 1/3 kompostová zemina bez vápna, 1/3 rašelina. Přesazujeme vždy, když rostlina neroste, neporušujeme zbytečně kořenový bal a po přesazení opět rostlinu zaléváme a mlžime. Nejlepší termín je tedy konec zimy, když rostlina ještě nezačala vegetaci. Při přesazování bere me vždy jen o málo větší nádobu, než byla původní, aby rostlina dobře a rychle prokořenila a zemina záľivkou „nezkysla“.

Na závěr přeji všem citrusářům, hlavně těm začínajícím, z počátku hodně trpělivosti, úspěchů při pěstování a hlavně vytrvalosti při počátečních nezdarech, kterým se snad nikdo nevyhnuje.

Jak slepý k houslím

Lubomír Rýpar (HÁDES)

„Tak jste nechala otevřené okno a hlízy namrzly.“

„Ne.“

„Potom jsou hlízy poškozené. Houbové choroby, viróza?“

„Ne, jsou zdravé a v úplném pořádku. Manžel byl pedant, meččky měly přednost přede vším.“ To mi pořád nějak nelezlo do hlavy, tady očividně něco nehrálo.

„Tak ještě jednou, paní Butenová, aby bylo mezi námi jasno. Vy mi prodáváte sakum prásk celou sbírku mečků po vašem zesnulém manželovi za 10 Kčs, ano?“ Měl jsem příliš mnoho pochybností v hlase. V tom musí být nějaký háček, možná není svéprávná, i když...

„Přesně tak a jsem úplně normální a při smyslech, věfte mi!“ Jakoby mi četla myšlenky. „Manžel byl tak trochu podivín, ostatně jako génius, a v závěti si přál, abych vám všechny meččky prodala...“

„Mněl?“

„Ano, vám. Velmi si vás vážil a přál si, abyste pokračoval v jeho práci. Já šlechtění přece vůbec nerozumím; raději vám to všechno ukážu.“ Ve skladě jednoho z našich nejlepších šlechtitelů se o mne pokoušela zavraždit. Stovky rozpracovaných nově šlechtění, vše pečlivě označené a popsané, to mělo být moje a skoro zadarmo. Byl jsem jako v Jiříkově vidění.

„Stačí, když mi podepíšete kupní smlouvu a je to vaše.“ Přečetl jsem si ji. Bylo to tak. Teprve až na třetí pokus se mi podařilo podepsat, tak se mi třásly ruce.

„Vždyť tu jsou gladioly za desítky tisíc, tomu nerozumím!“

„Už jsem vám přece říkala, že manžel byl podivín a v té závěti si vyžádal, aby výtěžek z prodeje sbírky dostala jedna jeho...ehm, kolegyně, s kterou si velice dobře rozuměl.“ A s chutí se rozesmála, když uviděla můj obličej.

Soutěž o ceny

Lubomír Rýpar (HÁDES)

PRO BYSTRÉ HLAVY

PRVNÍ TANEČNÍ

*Kvapík, čaradš, menuet,
krása tance zjasní náš svět.
Po kroku krok, jako v báji,
tančítí tango, valčík, polonézu,
uči se Adam, snad ne v ráji?
To Eva holka okatá,
švarná děva s modrou krví,
ho rytmem muži — žena nahatá.*

Uhádněte kolik čs. kultivarů mečků je v těchto verších ukryto. Pokud se vám podaří najít všechny, máte naději na získání věcné ceny. Řešení zašlete nejpozději do jednoho měsíce po vyjítí čísla na adresu: L. Rýpar, Loučky 184, Jakubčovice 742 36.

Společenská kronika

V roce 1987 odešli z našich řad přátelé, pro které květina byla součástí jejich života.

MUDr. Ladislav Janočko z Košic,
Vítězslav Popp z Banské Bystrice,
ing. Miroslav Hruška z Jindřichova Hradce,

František Semeneč z Bydžovské Lhotky,

František Sloup ze Sedlic.

Poděkování vám za to, co jste pro naši organizaci vykonali a s tichou vzpomínkou se s vámi loučí za všechny naše členy redakční rada.

Některé snímky se vracíme k výstavě mečičků PLZEŇ 1987. Galerie nejlepších — vítězné exponáty novošlechtění a odrůdy ve třídách 300, 400 a 500. — Reportér PRAVDY, deníku KV KSČ a s. Forejt, tajemník MěstV NF Plzeň - město při prohlídce výstavy. — Pohled na výstavní expozici p. Hrabovského. — Předání ocenění p. Mimránkovi p. Benešem za výstavní výbor a p. ing. Poncem. — Jaroslav Černý přijímá ocenění od ing. Ponce a ředitele výstavy p. Žufana. — Poslední úprava expozice p. Novákem, kontrolovaná přísným pohledem p. Urbana.

